

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Epistola Basilii Archiepiscopi Zagorensis ad Papam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

gratiarum exsolueras actiones quod te dignatus fuerat visitare. Addidisti etiam quod licet inclita recordationis fratrum tuorum secutus exemplum, semel & secundo & tertio ad nos nuntios dirigere tentavisses, non potueras tamen quod desideraveras adimplere, sed nunc per nostras litteras confortatus B. Presbyterum Branduberensem electum cum nostro nuntio destinabas, quamvis idem electus ad nos propter viarum discrimina non potuerit pervenire. Petitisti verò humiliter ut coronam tibi Ecclesia Romana concederet, sicut illustri memorie Petro, Samueli, & aliis progenitoribus tuis in libris tuis legitur concessisse. Nos igitur ut super hoc majorem certitudinem haberemus, regesta nostra perlegi fecimus diligenter, ex quibus evidentèr comperimus quod in terra tibi subiecta multi Reges fuerint coronati. Præterea continebatur in eis quod tempore bonæ memorie Nicolai Papæ prædecessoris nostri Rex Bulgarorum, ad cujus consulta sapissime respondebat, cum toto regno sibi commisso ad prædicationem ejus fuerat baptizatus, & Rex ipse ab eo Archiepiscopum postularat. Legatus quoque Michaelis Regis Bulgarici cum donis regalibus Adriano Papæ prædecessori nostro regias litteras præsentarat, & postularat ab eo ut aliquè ex Cardinalibus in Archiepiscopum deligendum dirigeret, quem post approbationem eorum ad sedem apostolicam remeantem ipse postmodum consecraret. Cùmque idem Adrianus illuc cum duobus Episcopis quendam Subdiaconum direxisset, Bulgari corrupti donis Græcorum & promissionibus circumventi, Romanis ejectis Græcos Presbyteros receperunt. Licet igitur tantæ memoria levitatis nos usque adeo induxerit ad cautelam ut nullum ex fratribus nostris, Cardinalibus scilicet, ad tuam præsentiam mitteremus, nihilominus tamen dilectum filium Iohannem Capellanum & familiarem nostrum apostolicæ sedis Legatum, virum providum & discretum, quem nos & fratres nostri suæ religionis & probitatis obtentu inter ceteros Capellanos nostros specialis in Domino dilectionis brachiis amplexamur, ad te duximus destinandum, cui etiam commissimus vices nostras, ut in tota terra tua quoad spiritualia corrigat quæ corrigenda cognoverit, & statuatur quæ secundum Deum fuerint statuenda. Per ipsum quoque Archiepiscopo terræ tuæ palleum, insigne videlicet plenitudinis pontificalis

officij, destinamus, ei juxta formam quam sub bulla nostra dirigimus conferendum. Eidem quoque Legato nostro dedimus in mandatis ut si qui forsam in terra tua promovendi ad ordines fuerint vel in Episcopos consecrandi, per vicinos catholicos duntaxat Episcopos & ordinandos ordinet & consecret consecrandos. Mandamus quoque ipsi ut de corona progenitoribus tuis ab Ecclesia Romana collata tam per libros veteres quam alia documenta inquirat diligentius veritatem & de omnibus tecum tractet quæ fuerint pertractanda, ut cùm per ipsum & nuntios tuos de omnibus redditi fuerimus certiores, consultius & maturius prout procedendum fuerit procedamus. Monemus igitur nobilitatem tuam & hortamur in Domino quatenus Legatum ipsum sicut personam nostram benignè suscipias & honorificè studeas pertractare, salubria monita & statuta ipsius & tu ipse recipiens & ab universa Bulgarorum & Blacorum multitudine recipi faciens & servari. Expedi enim tibi tam ad temporalem gloriam quam salutem æternam ut sicut genere, sic sis etiam imitatione Romanus, & populus terræ tuæ, qui de sanguine Romanorum se asserit descendisse, Ecclesiæ Romanæ instituta sequatur, ut etiam in cultu divino mores videantur patrios redolere. Data V. Kal. Decembris.

EPISTOLA BASILII
Archiepiscopi Zagorensis ad Papam.

Honorantissimo & sanctissimo summo Pontifici Papæ ego Basilius indignus Archiepiscopus sanctitatis vestræ & pastor de Zagora salutem, gaudium, & adorationem merito vobis tamquam patri nostro spirituali. Quamvis non possimus vos corporaliter adorare, vos tamen spiritualiter adoramus, notificantes sanctitati vestræ quod cùm nos vidimus missum à vobis Dominicum Archipresbyterum Brandusinum, Deo gratias egimus, qui non despexit nos humiles & indignos servos suos esurientes & sitientes gratiam & benedictionem sanctæ catholicæ & apostolicæ sedis: quia Domini nostri Imperatores & nos volumus à multis annis mittere ad vos, sed non potuimus, Et nunc per voluntatem omnipotentis Dei & vestræ sanctitatis, quia misistis Domino nostro Imperatori orationem & benedictionem, valde bene fecistis. Nos autem hæc ab Imperatore discentes, qui fecit nos vocari, levavimus manus ad cælum cum universis
P P P P iij

Epist. 117.
Gratias agit
Papæ.
Vide gesta In-
noc. III. cap.
67.

Vide gesta In-
noc. III. cap.
70.

populo sic dicentes : Memor fuit nostri Dominus, quod nos non cogitavimus. Unde nos omnes parvi & magni, sicut boni filij, rogamus vos sicut bonum patrem ut Dominus noster Imperator quod petit à vobis obtineat, quia dignus est hoc obtinere; quia ipse ac totum imperium ejus bonam devotionem ad Ecclesiam Romanam habent, tamquam heredes descendentes à sanguine Romanorum. Item rogamus sanctitatem vestram quòd sint vobis recommendati filius & socius noster Blasius Presbyter Brandizuberensis electus unà cum fidelissimo nuntio vestro Dominico Archipresbytero Brundusino, quia eis commisit Dominus noster Calojohannes Imperator sua secreta; & quod isti dixerint vobis & nostræ litteræ, firmum habeatis. Et precamur sanctitatem vestram quòd festinetis vestros nuntios destinare.

BASILIO ARCHIEPISCOPO
de Zagora.

Epist. 119.
Respondet epi-
stolæ superio-
ri.

Q Via nobis in beato Petro Apostolorum principe intelligimus esse dictum, *Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos*, cum ab innumeris sollicitudinibus quæ nobis incumbunt ad tranquillitatem convertimur nostræ mentis, remotos etiam fratres & coepiscopos nostros, quos etsi habeamus absentes corpore, præsentem tamen spiritu reputamus, confirmamus in his quæ ad salutem eorum & Ecclesiæ pertinent unitatem; ut sicut sunt in partem sollicitudinis evocati, sic etiam nostris monitis roborentur. Sanè cum unum sit Ecclesiæ sanctæ corpus, juxta illud Apostoli, *Omnes unum corpus sumus in Christo*, æstimari non debet in uno corpore capita esse plura, sed is duntaxat post Dominum intelligendus est Ecclesiæ Dei caput quem Iesus Christus Dominus noster Vicarium sibi substituit & caput etiam nominavit, dicens ad Petrum: *Tu vocaberis Cephas*, quod & Petrus interpretatur & caput. Sanè cum ei Dominus pascendas commiserit oves suas, *Pasce*, inquit, *oves meas*, ab ovili Christi, quod est Ecclesia, extraneum se demonstrat qui caput eum habere noluerit & pastorem. Nos ergo, quos Dominus, licet immeritos, Vicarios suos esse voluit & Apostolorum principis successores, ut paternæ dilectionis affectum circa Bulgarorum & Blacorum Ecclesiam, quæ ex Romanis secundum carnem & sanguinem descendisse dicitur, per effectum etiam operis monstraremus, jampridem dilectum filium Archipresbyterum

Brundusinum ad dilecti filij nobilis viri Calojohannis domini Bulgarorum & Blacorum præsentiam duximus destinandum, qui tam ipsum quàm degentem sub eo populum Christianum in devotione sedis apostolicæ roboraret, & nos de puritate fidei & sinceritate devotionis ipsius rediens redderet certiores. Gaudemus autem & tuam prudentiam in Domino commendamus quòd apostolicæ sedis magistrum recognoscens scripsisti gratiam & benedictionem sanctæ catholicæ & apostolicæ Ecclesiæ testificari ac Deo gratiarum actiones egisse quòd prædictus nobilis nostris meruerat litteris visitari. Volentes igitur adhuc plenius te ac Ecclesiam tibi commissam in ecclesiastica unitate ac devotione sedis apostolicæ roborare, dilectum filium Iohannem Capellanum & familiarem nostrum apostolicæ sedis Legatum, virum providum & discretum, quem nos & fratres nostri suæ religionis & probitatis obtentu inter ceteros Capellanos nostros specialis in Domino dilectionis brachiis amplexamur, ad te ac nobilem memoratum duximus destinandum; cui etiam commissimus vices nostras, ut in tota terra ejusdem nobilis corrigat quæ corrigenda cognoverit, & statuatur quæ secundum Deum fuerint statuenda. Per ipsum quoque fraternitati tuæ palleum, insigne videlicet plenitudinis pontificalis officij, destinamus, tibi juxta formam quam sub bulla nostra dirigimus conferendum. Monemus igitur fraternitatem tuam & exhortamur attentius & per apostolica tibi scripta mandamus quatenus magistrum & primatum sedis apostolicæ recognoscens, & in nostrâ & Ecclesiæ Romanæ devotione persistas, & Legatum ipsum sicut personam nostram benignè recipias & honorificè studeas pertractare, salubria monita & statuta ipsius & ipse recipiens & ab universa Bulgarorum & Blacorum multitudine recipi faciens & servari; ut qui à Romanis traxerunt originem, Ecclesiæ Romanæ instituta sequantur. Noveris autem quòd eidem Legato nostro dedimus in mandatis ut si qui forsan in provincia tua promovendi ad ordines fuerint vel in Episcopos consecrandi, per vicinos catholicos duntaxat Episcopos & ordinandos ordinet & consecrandos consecret. Mandavimus quoque ipsi ut de corona progenitoribus ejusdem nobilis ab Ecclesia Romana collata tam per libros veteres quàm alia documenta inquirat diligentius veritatem, & de omnibus tecum tractet quæ fuerint pertractanda; ut cum